

Rama IX Art Museum Foundation

the pink, the bad & the ugly

เดอะพังก์, เดอะร้าย และ เดอะอัปลักษณ์

๑๓ - ๓๐ ตุลาคม ๒๕๔๑ ณ หอศิลป์วิทยานิทัศน์ ชั้น ๗ สถาบันวิทยบริการ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
13 - 30 October 1998 at the Art Center, 7th floor, Centers of Academic Resources, Chulalongkorn University

หอศิลป์วิทยานิทัศน์
RAMA IX ART MUSEUM FOUNDATION

นิทรรศการศิลปะ

เดอะพังก์, เดอะร้าย และ เดอะอัปลักษณ์

ถ้ามองผิวเผินจากผลงานที่นำเสนอในการแสดงครั้งนี้อาจดูเหมือนว่า มานิต ศรีวานิชภูมิ (เดอะพังก์), อิง กาญจนวณิชย์ (เดอะร้าย) และฟิลิป เบลนคินซอฟ (เดอะอัปลักษณ์) แตกต่างกันอย่างสิ้นเชิง

อย่างไรก็ตาม อาจารย์อภิรักษ์ โพษยานนท์ แห่งหอศิลปวัฒนธรรม จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มีเหตุผลในการนำสามคนนี้มารวมกลุ่มกัน : ในฐานะนักสื่อสารด้วยภาพ และความคิดที่เป็นอิสระจากขีดจำกัดของรสนิยมและเผ่าพันธุ์

ถูกแล้วที่ต้องเรียกเขาว่า "นักสื่อสารด้วยภาพ" (visual communicator) มากกว่าศิลปินเพื่อศิลปะ เพราะทุกภาพที่เขานำเสนอล้วนเป็นเรื่องเล่า ทุกภาพเป็นสื่อสาระ งานของเขาอาจเรียกได้ว่า การเคลื่อนไหวด้วยสื่อมวลชน (media activism) และมีรากเหง้าอยู่ในพื้นฐานงานข่าวและสารคดี ซึ่งทั้งสามคนมีส่วนร่วมกัน

ในการแสดงครั้งนี้ ฟิลิป ชื่อสัตย์ยึดมั่นอยู่ในสำนึกนิยม (realism) ของภาพถ่ายขาว-ดำ ภาพถ่ายที่บันทึกเลี้ยววินาทีแห่งความเป็นจริง - - ความเป็นจริงที่อาจเจ็บปวดและอัปลักษณ์ในโลกนี้ เพื่อให้เราได้สัมผัสความดิบและละเอียดอ่อนของชีวิต ในชอกมุกที่เราไม่อยากไปถึงด้วยตัวเราเอง

ในขณะเดียวกัน อาจดูเหมือนว่า มานิต ช่างภาพและนักทำหนัง กำลังออกเดินไปในทางตรงข้าม แต่จุดหมายปลายทางที่เขาไปถึง กลับมีผลลัพธ์ในการสร้างปฏิกริยาเดียวกันสำหรับคนดู นั่นคือ การเปิดโปงความเป็นจริง ที่เราอาจไม่ต้องการยอมรับเกี่ยวกับตัวเราเอง

การผจญภัยของ พังก์แมน - - สัญลักษณ์แห่งความต่อแกลในสังคมคน - - พัฒนาต่อไปด้วยภาพชุด "ช็อคกิ้งพังก์ คอลเล็กชั่น" และแพชั่นโชว์ สำหรับท่านสุภาพบุรุษครั้งนี้ ศิลปินสื่อแสดง สมพงษ์ "พังก์แมน" ทวี มาแถมให้เราเห็นแง่ความจริงในชีวิตประจำวัน ความจริงที่เราชินชานอาจมองข้าม เพราะได้มีการยอมรับเป็นเรื่องธรรมดา ในความเพ้อฝันสารพันที่ผลักดันให้เราไขว่คว้าเปลือกภาพพจน์บางอย่างมาสวมใส่ รวากับชุดแฟชั่นสำหรับการเล่นบทละครชีวิต แต่ใครเล่าเป็นคนเขียนบทให้เราเล่น? หรือเราเลือกเอง?

ส่วน อิง นักเขียนและนักทำหนัง มุดกลับเข้าถ้ำยุคหินไปหาลีและดินสอ หลังจากทอดหนกับเทคโนโลยีและอุปกรณ์วุ่นวายมานาน เพื่อเล่าถึงประสบการณ์และข้อสังเกตบางอย่างจากชีวิตจริงและจิตวิญญาณ ในฐานะนักข่าว เธอมีโอกาสนับสัมผัสคนชั่วร้ายและความเลวทรามเกือบ 100% บ่อยครั้ง ดังนั้นงานที่นำเสนอครั้งนี้ ส่วนหนึ่งเกิดจากความพยายามเข้าใจธาตุแท้ของความเลวบริสุทธิ์ และการต่อสู้ระหว่างความสวยงามกับความเลว

จริงอยู่ที่ผลงานของทั้งสามคนนี้มีอากัปกิริยายั่ว ก่อแค้น และหน้าด้าน แต่ท่าทางอวดดีของเขามีต้นตอมาจากความต้องการแรงกล้าที่จะสื่อสารกับเราอย่างจริงใจ รูปแบบงานของเขาบางครั้งอาจดูเหมือนไร้สำนึก และเสียมารยาทอย่างไรก็ดี ความก้าวร้าวภายนอกนี้เป็นเพียงหน้ากากอำพรางความเศร้าสลดที่เขารู้สึกต่อวิถีของโลก ที่เป็นอยู่อย่างไม่ยอมเปลี่ยนแปลง

an art exhibition

the pink, the bad & the ugly

Superficially at least, as represented by their work in this exhibition, Manit Sriwanichpoom (the pink), Ing K (the bad) and Philip Blenkinsop (the ugly) may seem to have little in common.

Nevertheless, they have been grouped together by Dr. Apinan Poshyanonda of the Art Center, Chulalongkorn University, for a reason : as visual communicators who transcend racial and national limitations in their thinking.

They are indeed 'visual communicators' rather than artists for art's sake, because every one of their images tells a story. Their work verges on media activism, owing much to their common roots in photojournalism.

In the exhibition, Philip has stayed true to black and white realism : photographs that capture with immediacy a moment of truth - - at times an ugly and painful truth, brought out with rawness and sensitivity. He takes you emotionally and visually where you might not physically want to go yourself.

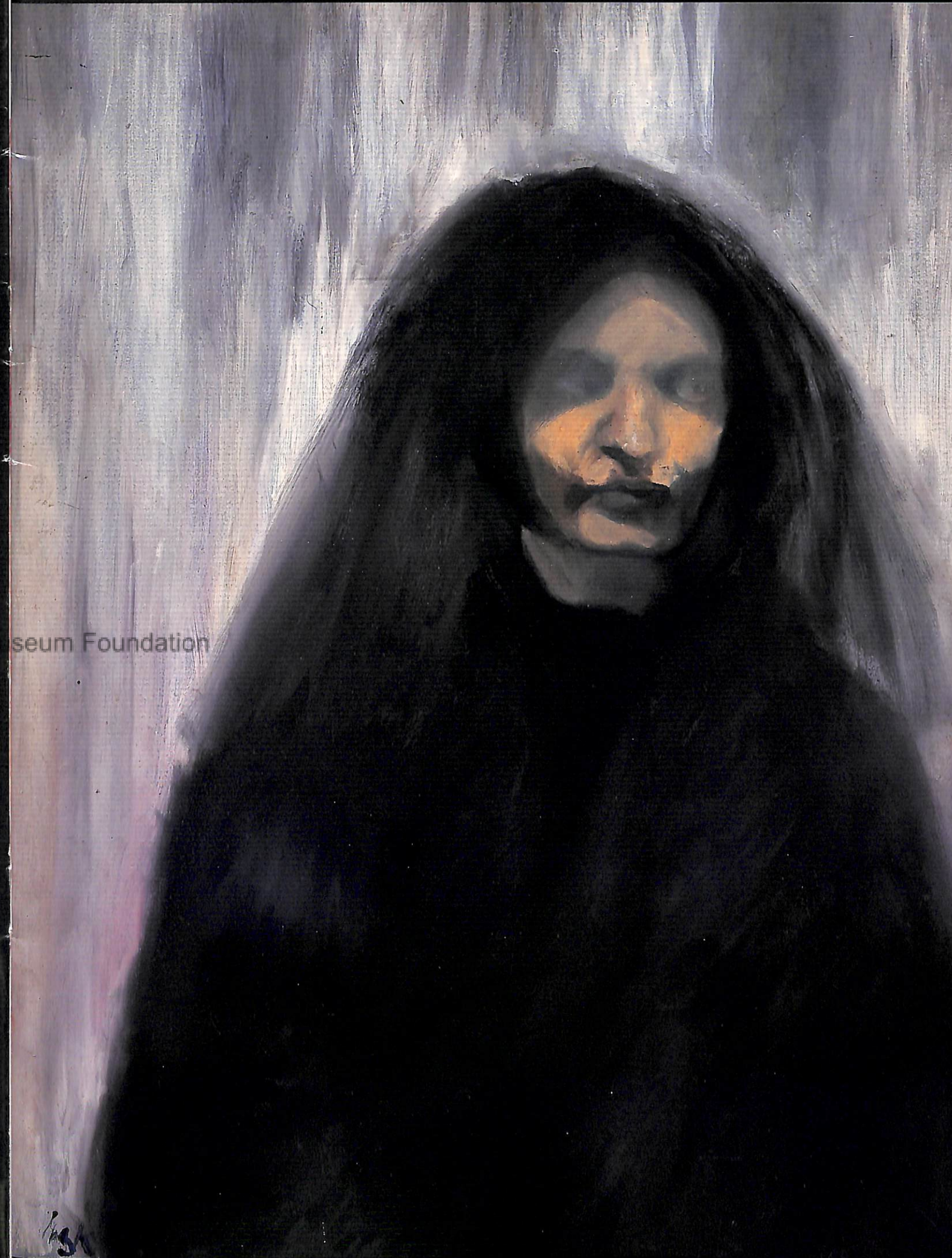
Going apparently in the opposite direction, yet ending up with the same effect of showing us an uncomfortable truth about ourselves, photographer and filmmaker Manit has chosen to develop his Pink Man series, that vulgar symbol of pretense in human society, performed by artist and poet Sompong Thawee. With this 'Shocking Pink Collection' and fashion show for men, Manit brings out the truth behind every day, accepted norms, by zooming in on the fantasies that compel us to adopt and project certain self and public images, like fancy dress for the theatre of life. But do we choose them for ourselves? Who writes the script?

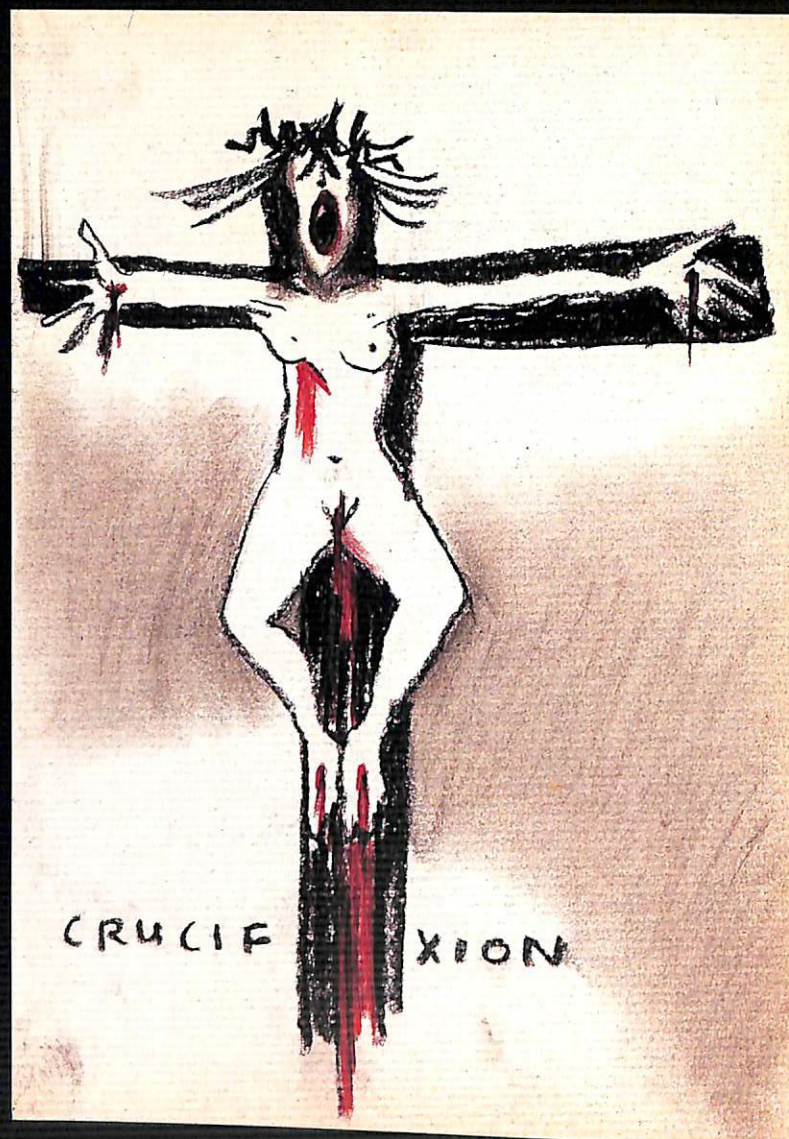
Meanwhile writer and filmmaker Ing returns to the basics of paint and pencil, after years of burdensome equipment, to share some realistic and magical observations. As a journalist, she is often face to face with evil people, hence much of her work here is an attempt to understand the struggle between Beauty and Evil.

The three share an in-your-face attitude. Yet their defiance stems from an overpowering desire to communicate. Though their work is at times shocking or vulgar in form, their outward aggression masks their grief over the way things are.

Organized by Apinan Poshyanonda

seum Foundation

อิง กาญจนะวณิชย์

Ing K

หน้า 3 : "แม่หม้าย" , สีนํ้ามันบนไม้กระดาน
previous page : "Veiled Woman" , oil on wood

หน้า 4 : "ซ่มซิ่น" , ปาสเตลบนกระดาษ
this page : "Crucifixion" , pastel on paper

หน้า 5 : "ใจบอด" , ดินสอ กับ สีฝุ่นบนกระดาษ
opposite : "It had no eyes" , pencil and tempera on paper

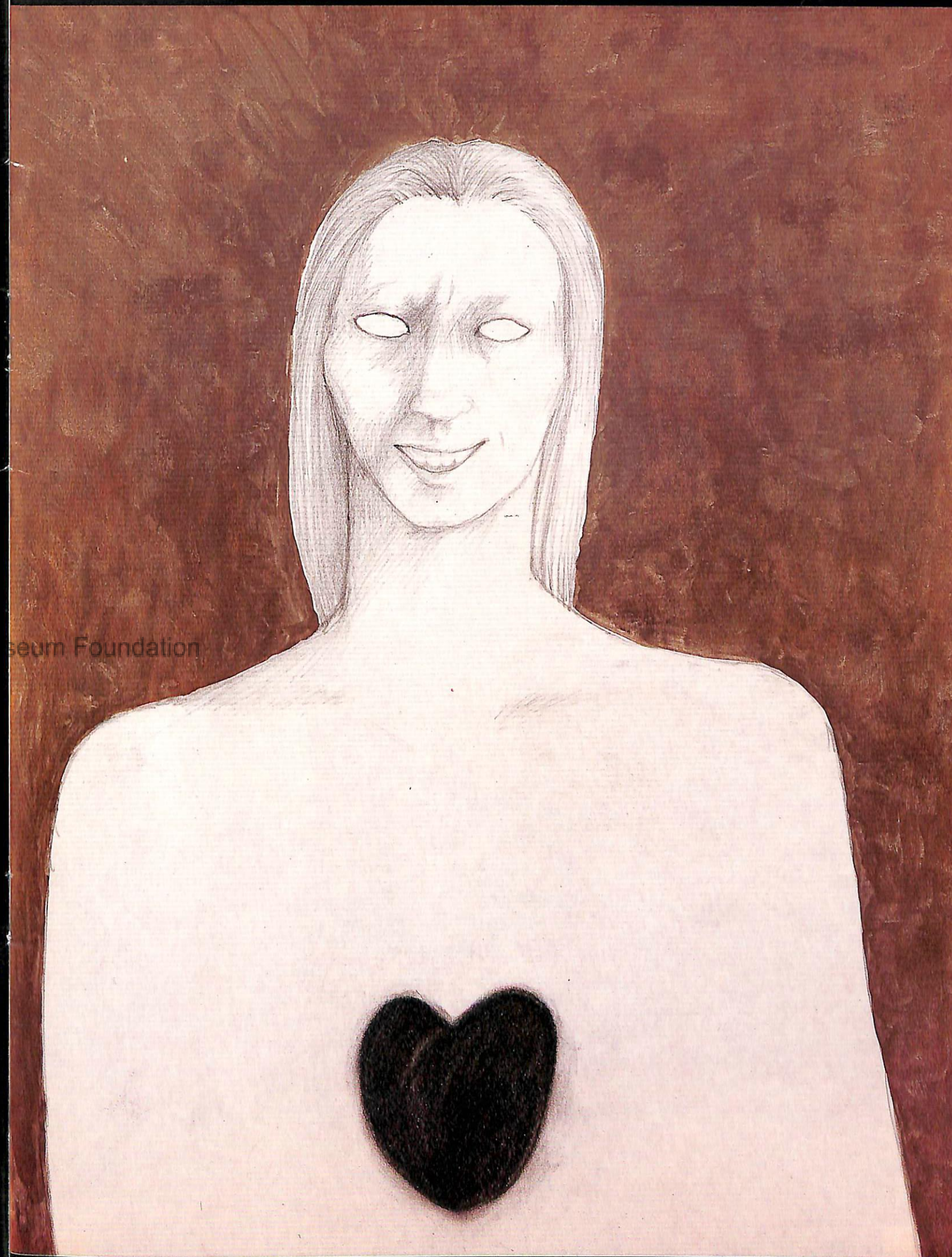
หน้า 6 : "บ้านในฝัน" , ปาสเตลบนกระดาษ
next page : "Dream House Burning" , pastel on paper

หน้า 7 : "แม่พระโปรดสัตว์ชาวดอย" , ปาสเตลบนกระดาษ
last page : "Our Lady of Doi Inthanond" , pastel on paper

ภาพสุดท้าย คือ ภาพเหมือนโดยสัญลักษณ์ ของบรรดาเหล่า "นักวิชาการ" และองค์กร "อนุรักษ์ธรรมชาติ" ที่สนับสนุนการทำกินและอาศัยอยู่อย่างถาวรในป่าต้นน้ำบนเขา ด้วยความหวังโยนวัฒนธรรมชาวเขา โดยไม่สนใจความอยู่รอดของแม่น้ำ แผ่นดิน และคนพื้นราบทั้งชาติ
This last is a symbolic portrait of certain "academics" and "environmentalists" who support farming and permanent settlement in watershed forests on mountain ridges. Their hearts bleed for the preservation of hilltribe culture , without giving a damn for the survival of the rivers , the land and the rest of its people.

ความชั่วร้ายเลียนแบบความจริงได้อย่างแนบเนียน แต่ว่า -- เช่นเดียวกับภาพสะท้อนตัวจริงในกระจกเงา --
ทุกสิ่งทุกอย่างผิดหมดทุกอย่างละเอียด กลับทาง เป็นการล้อเลียน

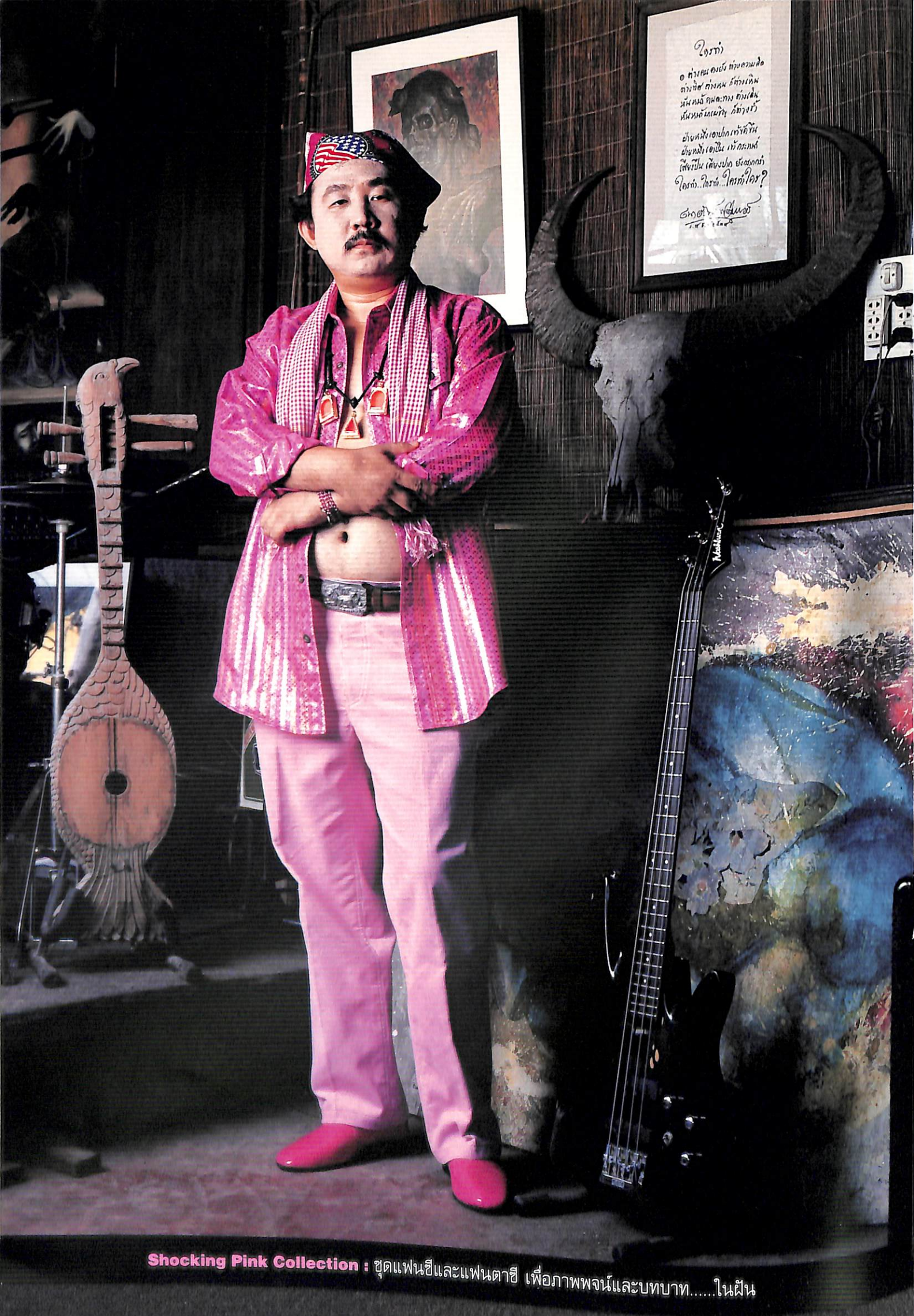
Evil mimics the truth exactly but , like a mirror image , everything about it is wrong ; every detail a mockery of truth.

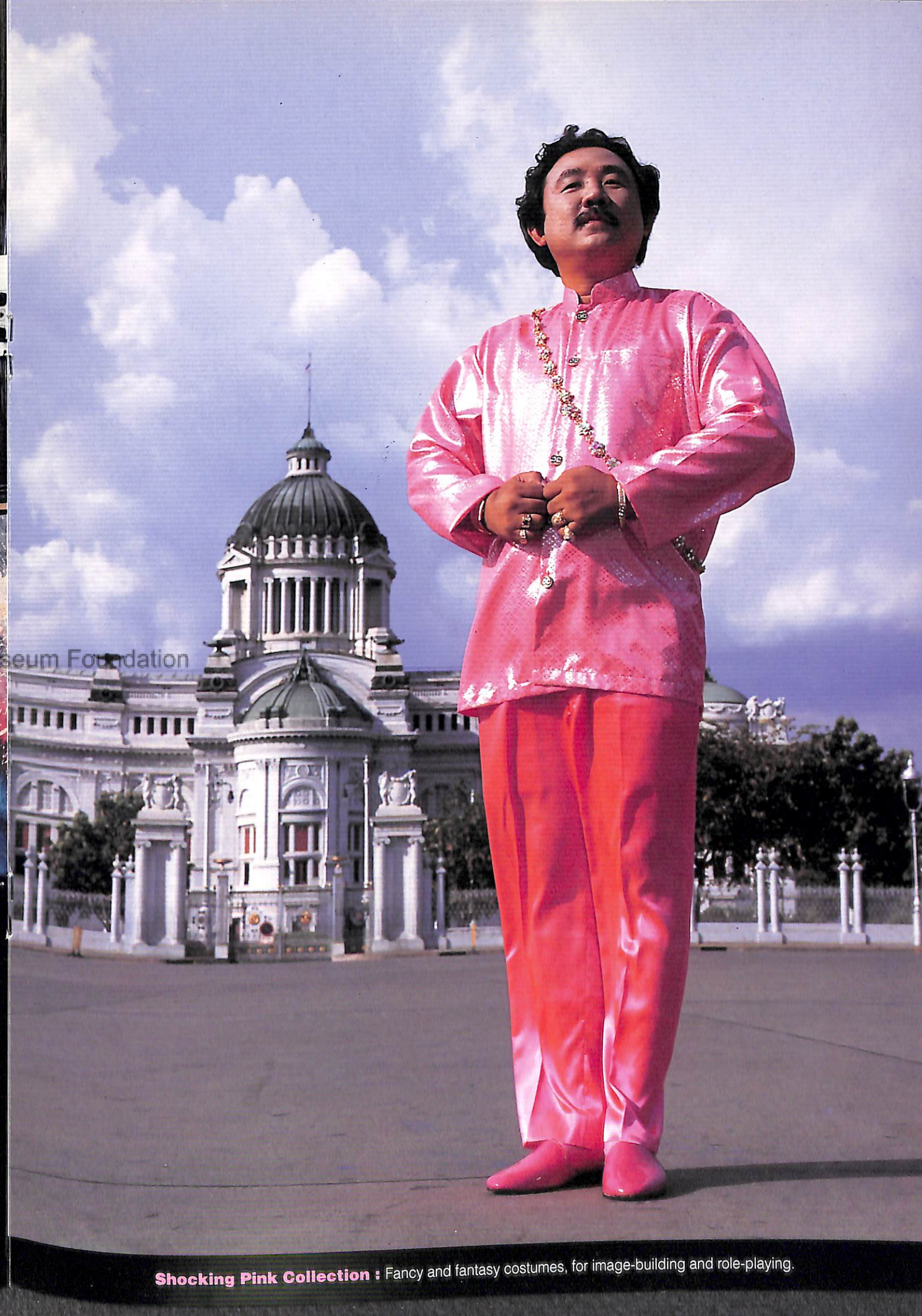

Rama IX Art Museum Foundation

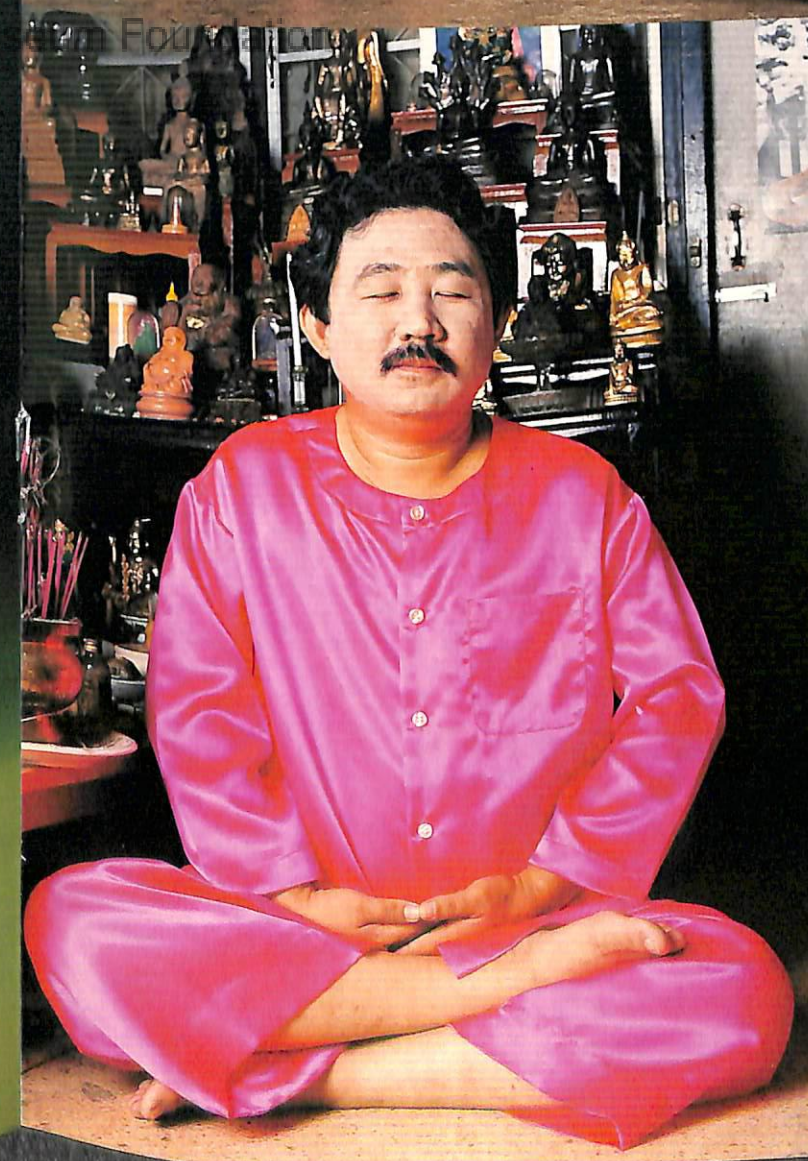
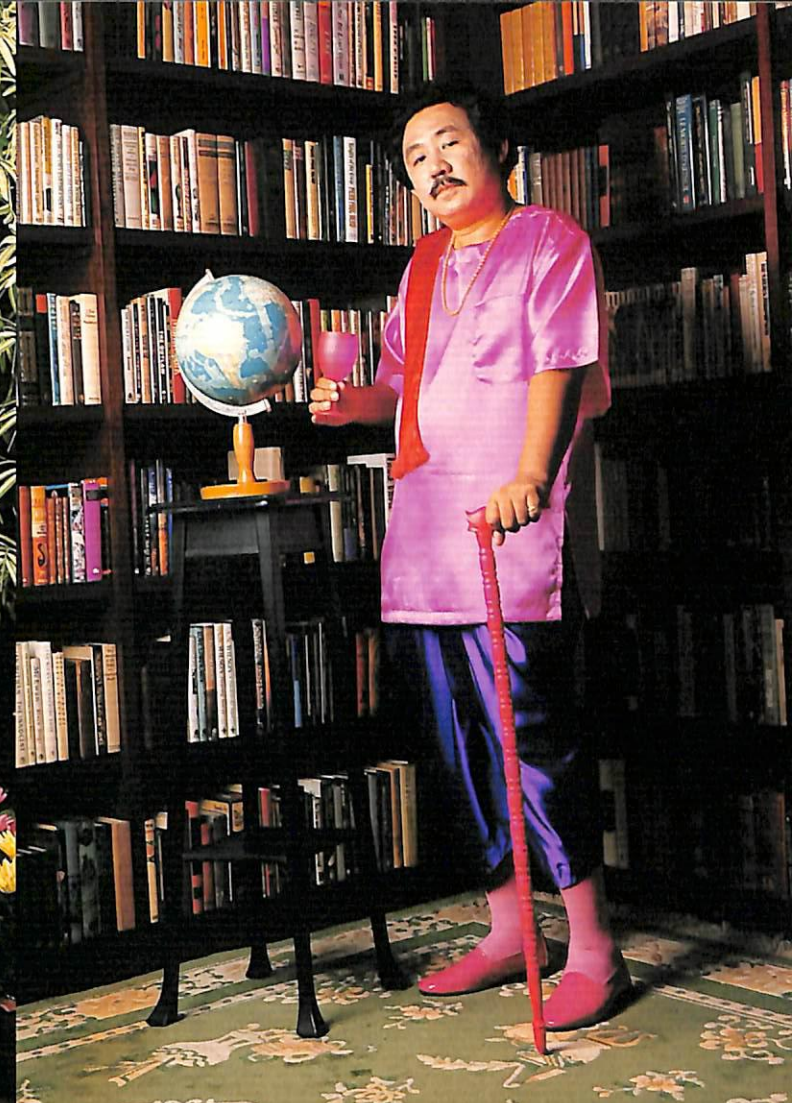
Shocking Pink Collection : ชุดแฟนซีและแฟนตาซี เพื่อภาพพจน์และบทบาท.....ในฝัน

Shocking Pink Collection : Fancy and fantasy costumes, for image-building and role-playing.

Rama IX Art Museum Foundation

Concept & Photography : Manit Sriwanichpoom
Supermodel : Sompong Thawee

ช่างภาพและดีไซเนอร์ : มานิต ศรีวานิชภูมิ
 นายแบบ : สมองษ์ ตรี

ปก : นักโลกานุวัตร
 cover : Globalizing Pink Man
 หน้า 8 : เพื่อชีวิต
 page 8 : Socialist Pink Man
 หน้า 9 : ไทยไฮโซ
 page 9 : Pink Man, Thai Hi-So
 หน้า 10 : นักกอล์ฟ
 page 10 : Golfing Pink Man
 หน้า 11 : นักอนุรักษ์, ปัญญาชนสยาม, นักปฏิบัติธรรม
 page 11 : Green Pink Man; Pink Man the Siamese Intellectual, Meditation in Pink

ขอขอบคุณ
 อภิรักษ์ โปษยานนท์, IQ Lab, Bobby Nair, แก้ว สายทอง, Dear Book, Picture Project, John Hoskin, จุฑา สุจริต, พงษ์กร เสน่ห์งามเจริญ, ชัชชัย เสนอดำ และกลุ่มอุกกาบาต

SILOM ROAD

FIRIP'89

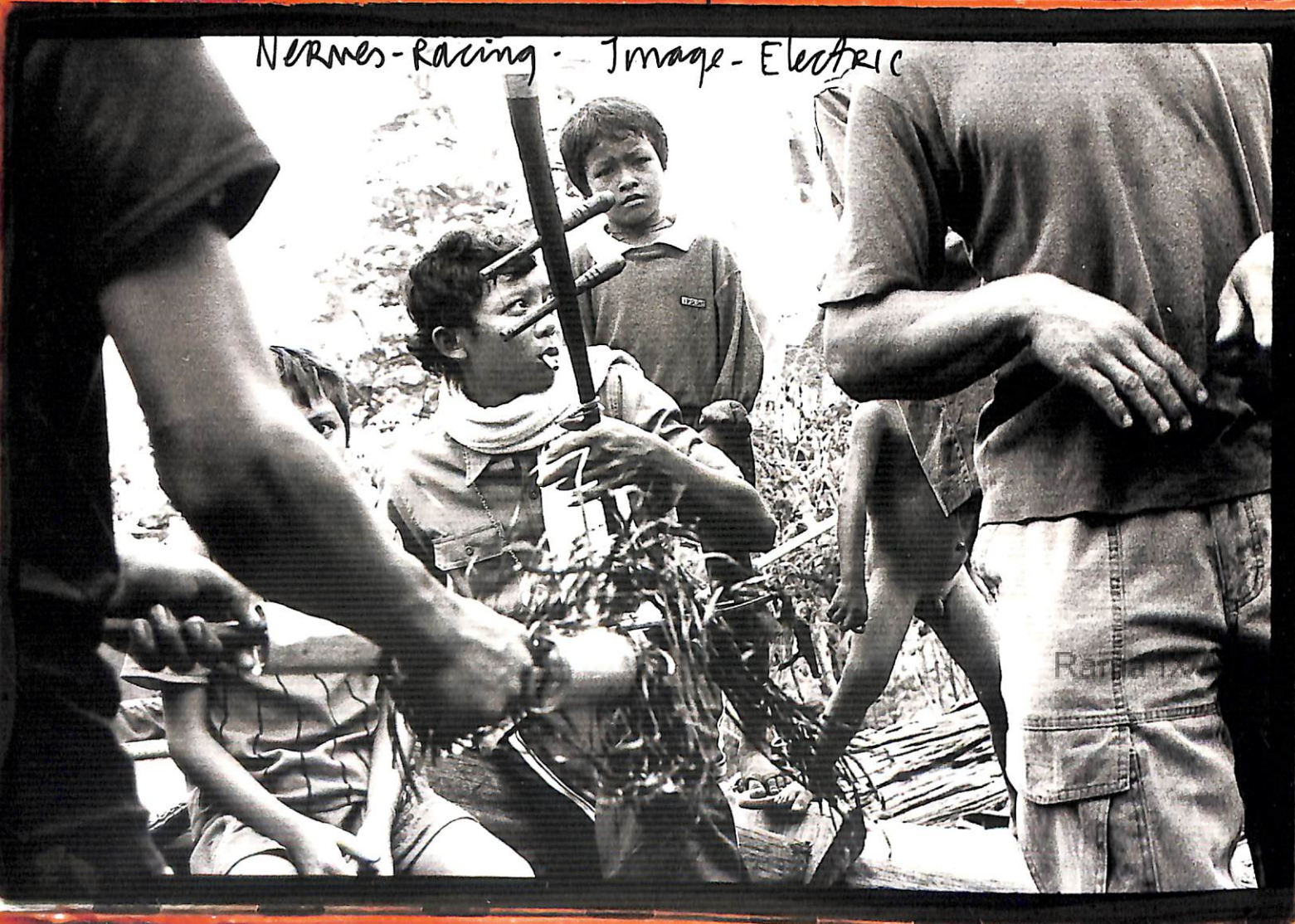
Even on pleasure trips your system goes through a slight trauma, owing to changes in diet and sleeping habits this 'trauma' can manifest as skin flare-ups

Live on the Streets - your domestic unfold on the street - Theatre of life played out for my camera. Shoot these people in 1989 - People warned me be careful - Never get in the way of a boy girl fight - the guy was hurt bad - old woman walking past puts two and two together - picks up a wooden stool, breaks it over his back and walks on.

Open to the elements
 passion - fear, joy and Rage of a moment
 Tension on a streetcorner
 current flows through me
 Voyeur earthed

In a storm, building until

Nerves - Racing - Image - Electric

wired-in - waiting, transfixed with
 little Black box in hand and
 I can't stand it anymore
 the energy cuts loose... Whips
 cracking through my body
 Freezes all in a hot cold instant
 that lights dark day or night
 Steals faces before surprise pulls the blinds
 and I see people as they
 can never see themselves.

Philip B. BKK 98

UNTAC RESTRICTED

WARNING Before PHOTOGRAPHING

5. WARNING BEFORE FIRING. Whenever possible a warning should be given before firing. The warning should be given in a loud clear voice in English or Khmer:

STOP-HANDS UP/CHHOB LEUK DIEY

(pause)

STOP OR I WILL SHOOT/CHHOB BEU MIN CHHOB
 KH'GNOM NEUM BUNCH

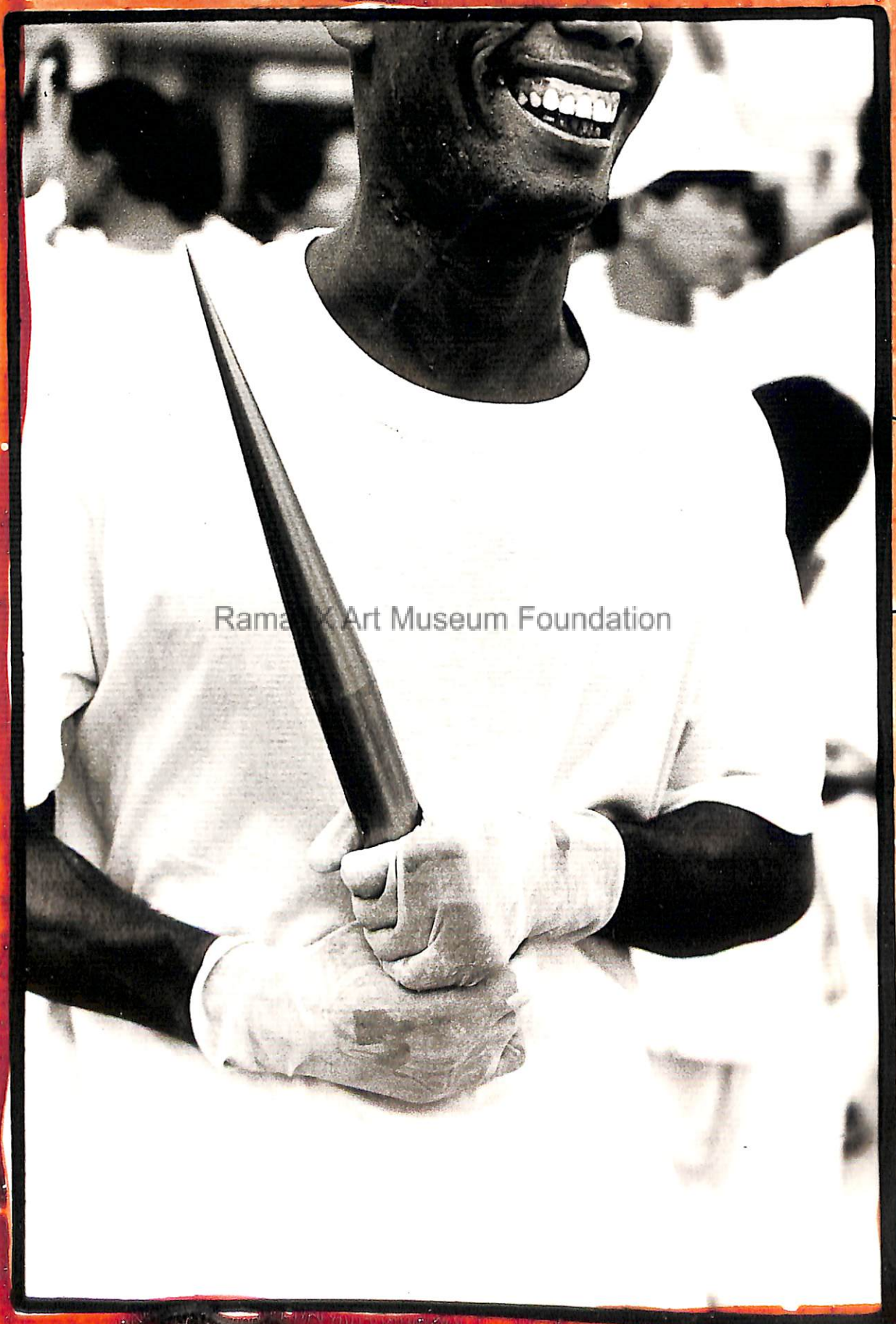
Souping Polaroids on FUNCINPEC APC in Sisophon Cambodia 1996

FOTO: HURLEY SCROGGINS

6. FIRE AFTER WARNING. After warning you may fire on a person only if:
 - a. you believe the person is about to attack you or any person it is your duty to protect; AND
 - b. the person is carrying a dangerous weapon (e.g. firearm, improvised firing device or machete); AND
 - c. the person refuses to stop when called upon to do so; AND
 - d. you believe there is no other way of stopping the person.
7. FIRE WITHOUT WARNING. You may fire without warning on a person:
 - a. who has used or is using a firearm or other offensive weapon against you, your unit or persons it is your duty to protect; OR
 - b. who is carrying what you believe to be a dangerous weapon AND who is clearly about to use it AND you believe that there is no other way to protect yourself or the persons it is your duty to protect.

Blankinop tel/fax (66-2) 628-7067

frp2 snakesfoto@hotmail.com

Ramsey Art Museum Foundation

If the gods are with you - you don't bleed.